

Boven de wind, onder het water
SINT MAARTEN
& BONNAIRE

Witte stranden, kraakheldere zee en een tropisch klimaat: alle ingrediënten voor een droomvakantie zijn op de Antillen aanwezig. Het enige dat u nog rest, is een keuze maken.

TEKST EN FOTOGRAFIE **KARIN RUS**

Let op: overstekende ezels!

Gele stenen gegeven de duiksites aan

Verstopperijtje spelen

De boven- en de benedenwindse eilanden, ik ken ze van de lagere school. Van de aardrijkskundeles, met als enige illustratie een wereldkaart. Mijn fantasie sloeg toen nogal eens op hol; ook nu het vliegtuig blijft dalen en ik niets anders zie dan water, staan mijn gedachten niet stil. Ik frons, waarop mijn buurman me verzekert dat het alleen maar lijkt of we in het water landen, het vliegveld ligt namelijk op het randje van het eiland. Een seconde later raken de wielen land. Die middag sta ik met mijn voeten in het witte zand van Great Bay, het bountystrand van Sint Maartens hoofdstad Philipsburg. Qua indeling is het een stad naar mijn hart: er is een Front Street en een Back Street. Lekker overzichtelijk. Ik slenter naar de pier waar security officer Henry zit, portofoon nonchalant bij zijn rechervoet. In heerlijk Caribisch Engels vertelt hij over zijn eiland. Vooral het Nederlandse gedeelte is veranderd, de baai staat nu vol hotels, de straten van Philipsburg vol tax free winkels. 'Go France!', zegt Henry als ik hem vraag waar het nog is zoals vroeger. Het eiland bestaat sinds de 17e eeuw uit een Frans en een Nederlands gedeelte: Saint Martin, het noorden, en Sint Maarten, het zuiden.

Ik neem Henry's advies ter harte en kruip achter het stuur van mijn Jeep. Het eiland beslaat nog geen 90 vierkante kilometer en er is één hoofdweg. Wat meteen opvalt, is hoe vriendelijk en behulpzaam iedereen is. Telkens als ik uitstap komen uit alle hoeken en gaten mensen tevoorschijn die vragen of ik wellicht verdwaald ben. Alsof dat kan op zo'n klein eiland. Iedereen zit vol tips en adviezen en voor ik het weet heb ik een heel dagprogramma, inclusief begeleiding.

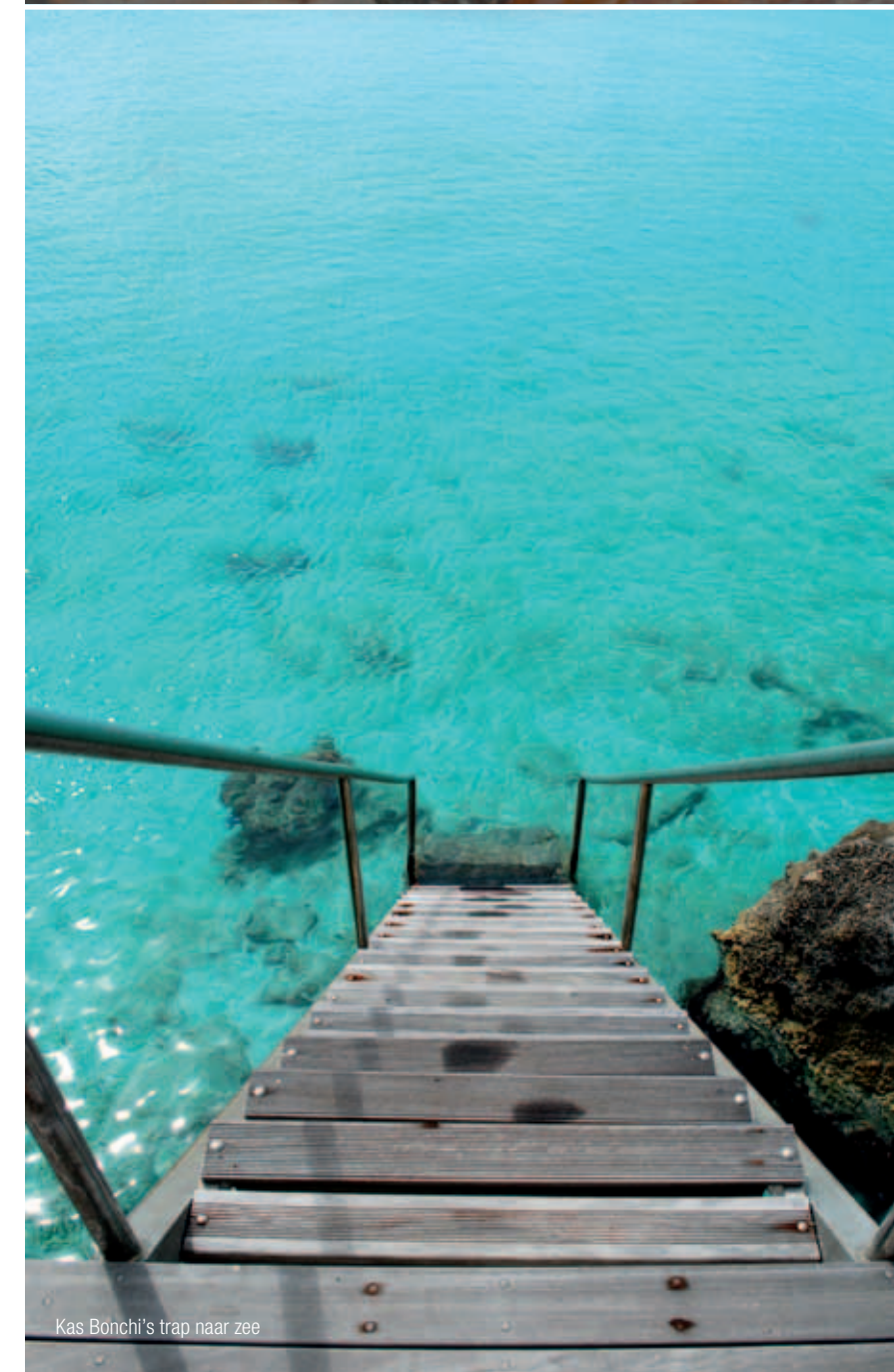
Beer-van-een-vent Fabian rijdt met me mee naar Marigot, de hoofdstad van Saint Martin. Daar komen we terecht in iets wat mij behoorlijk on-Caribisch voorkomt: een file. Marigot is een druk stadje bomvol auto's, monumentale houten huizen en kleine winkeltjes. Fabian wil even op bezoek bij zijn vriend Roland Richardson, een kunstenaar die woont, werkt en exposeert in het huis waar hij is geboren. Richardson toont me trots zijn geboortehuis, dat vol hangt met zijn schilderijen. Druk gebarend verhaalt hij over de interactie tussen hem en wat hij schildert. Later lees ik dat hij 'de vader van het Caribisch impressionisme' wordt genoemd en is overladen met prijzen.

Fabian blijft in Marigot en ik rij door naar Grand Case, een enclave vol Franse cuisine in de tropen. Onderweg geef ik wat schoolkinderen – die alleen Frans blijken te spreken – een lift. Hoewel op Sint Maarten Nederlands de officiële taal is, spreekt iedereen Engels. Saint Martin is nog steeds Frans grondgebied en dat merk je. In Grand Case staat een overdaad aan restaurants met Franse namen en gerechten. Ik kies een tafeltje aan het strand en bestel bouillabaisse, lam en tarte tatin. Als ik aan het nagerecht zit schuift een rastafari bij me aan en begint gezellig te kletsen; alleen eten vindt hij maar niets.

Een paar dagen later heb ik het, tijdens mijn inmiddels vaste praatje met Vicky, de liefste kioskdame ooit, over de mensen en het eiland. Er is veel veranderd met de komst van het toerisme, maar als je Philipsburg uitrijdt voelt het al snel behoorlijk authentiek. De mentaliteit van de mensen is nog als vanouds. We nemen afscheid en na een stevige omhelzing zegt Vicky met een gemaakt streng gezicht: 'Remember! Sint Maarten is the Friendly Island!' Daarna barst ze in lachen uit.

Conch shell - kijken mag, meenemen niet

Kas Bonchi's trap naar zee

Kopje onder

Stond ik een paar dagen geleden nog in de file in Marigot, op Bonaire zijn niet eens stoplichten. Wat er ook niet is, is wind. De benedenwindse eilanden liggen onder de beruchte hurricane belt, orkanen buigen voordat ze Bonaire in zicht krijgen naar het noordwesten af. De wind wordt daardoor weggezogen, het anders zo verkoelende briesje waait daarom nu niet.

Bonaire is qua klimaat – en qua landschap – een stuk droger dan Sint Maarten. Hier geen tropisch regenwoud, maar cactussen. Verder lijkt het eiland vooral bevolkt door leguanen, geiten, ezels en flamingo's. Al toerend kom ik amper iemand tegen. Terwijl ik in een oude pick-up over de bochtige wegen rij, zie ik wel regelmatig hagedissen de berm inschieten en geiten die dankbaar gebruik maken van het lege asfalt om eens rustig te herkauwen. Het uitzicht over de rotsachtige kust vol vreemd gevormde bomen is zo bijzonder dat ik per ongeluk bijna een ezeltje aanrijd. Opletten dus!

Ik sla af naar Rincon, de oudste stad van Bonaire. Kralendijk mag dan de hoofdstad zijn, échte eilanders wonen hier. De karakteristieke straatjes zijn uitgestorven, een enkele man hangt relaxed tegen zijn huis. Ik wandel naar de kerk, daar is niemand, maar één deur verder, in de kroeg, zit het vol bierdrinkende heren die domino spelen. Na een biertje mee te hebben gedronken struin ik nog wat rond en dan stap ik weer in. Tijd om de zee op te zoeken. Op Bonaire gebeurt het namelijk vooral onder water.

Duiken of snorkelen is hier een kwestie van het kraakheldere water instappen; het rif begint waar het strand eindigt. Er zijn zo'n honderd duiksites, aangegeven met gele stenen met de naam: 1000 steps, Atlantis, Karpata. Ik ga in zee met Bonaire Dive and Adventure en na een duik op het huisrif varen we naar Klein Bonaire. Rond dit eilandje zijn nog meer prachtige duikplekken te vinden. Eigenlijk maakt het niets uit waar je te water gaat, het is overal even helder, vol kleurige vissen en omgeven door muren van koraal.

Leguanen lounen op de duiksteiger

Rasta-schooijongen

Bonaire's rotsachtige kust vol vreemd gevormde bomen

Security Officer Henry op zijn vaste stek

Net als boven kom ik ook onder water geen mens tegen. Wat wel aan me voorbijtrekt is een bonte verzameling onderwaterleven: garnalen die vlijtig aan de slag gaan met het schoonmaken van mijn nagelriemen, een zeepaardje dat van schrik 'op hol slaat' en een schildpad die gezellig een stukje mee zwemt. Als ik boven kom, meld ik wat ik onder water heb bedacht: ik ga morgen weer!

De laatste nacht op Bonaire slaap ik in Kas Bonchi, één van de villa's van designer Piet Boon. Het stijlvolle, robuuste huis is zo open dat het briesje, dat sinds vandaag weer waait, ook binnen te voelen is. Er is een zwembad, loungeterras, draadloos internet... Maar het allermooiste ontdek ik als ik het zeehek open. Vanuit het huis daalt een houten trap af in de oceaan. Als ik op de onderste tree sta zie ik tropische vissen rond mijn voeten zwemmen. De rest van de dag dobber ik rond in wat voelt als mijn privézeë en schommel ik ontspannen in de hangmat. Terwijl ik in slaap sukkel, denk ik aan mijn lagere schoolles over de Antillen. Mijn zevenjarige fantasie – hoe mooi ook – haalt het niet bij de werkelijkheid.

Slapen

Le Petit Hotel – Grand Case – www.lepetithotel.com
Den Laman Condominiums – Kralendijk – www.denlaman.com
Kas Bonchi – Pelnem – www.bonaireoceanfrontvillas.com

Eten

Temptation – toprestaurant in Philipsburg
Grand Case – restaurants voor het uitkiezen
It Rains Fishes – lekker zitten én eten aan de boulevard van Kralendijk
Sense – loungen op Bonaire

Vliegen

KLM voert wekelijks drie vluchten uit naar Sint Maarten en zes naar Bonaire. Air France vliegt dagelijks naar Sint Maarten.

Informatie

Sint Maarten: www.vacationstmaarten.com
Bonaire: www.tourismonbonaire.com en www.bonairediveandadventure.com

